

Silvester v knižnici

Dve bábyky – Vilko a Evička sa rozhodli stráviť posledný deň roka v Knižnici Juraja Fándlyho. Oddelenie pre deti dobre poznali. Chodili tam s tetou spisovateľkou dlhé roky za kamarátmi. Mali šťastie. Mesiačik ako guľôčka sa práve povaľoval po oblohe. Nasadli naň. O chvíľu boli v herni pri vianočnom stromčeku.

Usadili sa. Nestačili sa ani poobzerať, keď sa ako na povel rozsvietila na stromčeku prskavka. Po jej dohorení sa pred nečakanými návštevníkmi objavilo klzisko. Snehulienka a trpaslíci začali na ľade tancovať. Končili piruetou. Vzápätí na ľad prikorčuľovala Červená čiapočka. Nestačila urobiť ani pár tanečných krokov, keď dvojitém skokom vbehol na ľadovú plochu vlk. Bác! Nohy ho neudržali. Ozvalo sa silné BUM. Ľadová plocha zmizla. Len čo dohorela ďalšia prskavka, pribehli pred vianočný stromček hudobníci. Nie hocijakí. Prasiatko fúkalo do obrovskej trúby, pes brechal do píšťalky, hus brnkala krídlom po gitare. Ako na zavolanie pribehla morka a káčer. Tancovačka začala. V najlepšom prišla pávica. Rozťahovala sa, natriasala, cinkala korunkou, aby upozornila na obrovské korále, visiace na jej krku. Korále to nevydržali. S cinkaním padali na parkety. Ich ozvenou bolo BIM. Scéna zmizla. Na vrcholci stromčeka sa rozhorela ďalšia prskavka. Z ničoho nič nad Vilkom a Evičkou kráčala po lane dievčina s dáždnikom v ruke. Za ňou šašo na bicykli. Len čo došli na koniec lana, šašo vzal do náručia dievčinu a niesol ju preč. Sám chcel ukázať, čo vie. Kotrmelec sa mu nevydaril. Spadol. Ozvalo sa BAM. Scéna ako na just zmizla. Tak to išlo dookola. Rozprávkové postavičky sa striedali na BIM, BAM, prichádzali a odchádzali. Nakoniec sa objavil princ s mečom v ruke. Len čo padla posledná dračia hlava, divadlo skončilo a všetko zmizlo. Prichádzala polnoc. Hodiny a hodinky, ktoré driemali v rozprávkových knižkách, sa rozcinkotali.

Ako sa blížila ručička na hodinách v herni ku dvanástke, knižky sa roztvorili. Všetky rozprávkové bytosti sa chytili za ruky a spolu s Vilkom a Evičkou tancovali po herni. Úderom dvanástej všetko stíchlo. Kamarát mesiačik iba na to čakal. Posadil bábyky do hviezdneho koča a odviezol k tete spisovateľke. Či spolu húpali nad ďalšou rozprávkou, neprezradili. Ved' bol Silvester!

Vaša

Eva Kopúňková

Z TVORIVEJ DIELNE

Žiaci 5. B zo súkromnej základnej školy BESST, ktorá sídli v Trnave na Limbovej ulici, nás potešili svojimi milými básničkami. Všetky vznikli po návšteve knižnice – pobočky Prednádražie na Mozartovej ulici.

POKLAD

V našom meste je krásna ulica,
na tej ulici je bohatá knižnica.
Prečo je to o bohatstve?
Veď knižnica je poklad vlastne.
Písaná a maľovaná,
z takej číta naša mama.

Samuel Ševčík, 5.B

KNIHA

Dnes sme boli v knižnici,
hľadali sme knihu v polici,
Našli sme v polici čítanky,
v nich boli maľované hádanky.
Čiarka, bodka, ružička,
už je z toho básnička.
Básničky má každý rád,
hovoriť môj kamarát.
Knižnica je taký dom,
človek sa aj stratí v ňom.

Nataly Hačková, 5. B

VÝLET

Jedno sobotné ráno na začiatku októbra som sa s tatom vybral na turistický pochod. Trasa viedla zo Smoleníc na Záruby a späť. Začiatok túry bol celkom v pohode až do chvíle, kým sme prišli na Záruby. Počasie sa ako keby zbláznilo. Fúkal vietor a hmla bola taká hustá, že nebolo vidieť ani na 10 metrov. Šťastlivo sme dorazili na Záruby. Tato sa rozhodol, že tam nebudeme tráviť veľa času a pôjde po svojom a vďaka hmle nás naviedol na skaly. Počasie sa umúdrilo a slniečko sa ukázalo, keď sme vyšli zo Zárub. Na jednej strane boli kamene, na druhej strane bolo ničovateľné nič, len kopec dolu. Cesta cez skaly bola taká hrozná, až som chcel volať 112, aby ma zachránil vrtuľník, no našťastie som to zvládol. Uff, keby bola vtedy hmla, boli by sme sa zabili. Išli sme potom okolo hradu Ostrý Kameň a potom bola cesta dolu. Do Smoleníc by to trvalo viac, než sme chceli, tak nás ostatní turisti naviedli na Bukovú. Čakali sme a medzitým som hovoril značky áut. Pán šofér s autobusom po nás prišiel

a odviezol nás do Smoleníc. Keď sa vrátili ostatní, vraveli nám, že boli na Smolenickom hrade. A potom nás pán šofér odviezol na stanicu, kde boli autá takmer všetkých. Keď sme zastavili v Trnave, tak sme peši dorazili domov. Poučenie máme z toho to, že si nabadúce musíme požičať z knižničnej pobočky na Prednádraží v Trnave turistickú mapu Malých Karpát.

Miroslav Nemčic, 5. B

KNIHA

Knihu čítam veľmi rád,
vraví to aj kamarát.
V každej knihe príbeh istý,
rýchlo prevraciam v nej listy.
Býva v nej aj záhada,
niekto sa aj poháda.
Najlepšie sú z knižnice,
je ich tam aj tisíce.

Oliver Stümpel, 5.B

ZAKLIATY ZÁMOK

Sviatok Halloween je veľmi obľúbený. Počas tohto strašidelného dňa sme ja a Spooky zažili neobyčajný príbeh.

V kalendári sa písal 31. október, keď sa príbeh začal. Už dávno bola tma, tak som si išiel ľahnúť. O desiatej som konečne zaspal. O dve hodiny neskôr som sa zobudil, počul som čudné zvuky. „Muhaha!“ začul som ženský hlas, ktorý vychádzal z domu oproti. Znelo to ako hlas bosorky. Vstal som z postele a vykukol som z okna mojej izby. Všetko navôkol sa zdalo byť iné, ako v ostatné noci, omnoho temnejšie. Keď som znovu išiel spať, rozmyšľal som nad ženským hlasom. Mal som z neho trochu strach. Ráno som si vybral zo skrine kostým kostry a zavolať Spookymu.

Každý rok sme spolu chodili od domu do domu a hovorili: „Dušu alebo sladkosti!“ Tento rok to nebolo inak, teda aspoň zo začiatku nie. Dostali sme sa k domu číslo 29, ktorý bol oproti môjmu. Dom vyzeral inak ako normálne. Okolo neho bolo mnoho detailov, ktoré vyzerali čudno. Koruny stromov boli zostrihané do tvaru duchov, dyne vyzerali ako skutočné tváre a pred domom bol pomník, ktorý tam nebýval. Pristúpil som bližšie, Spooky so mnou. Meno na kameni bolo pokryté

KNIŽNICA

Knižnica je veľký dom,
veľa knižiek býva v ňom.
Jedného dňa v peknej chvíli,
sme my do nej zamierili.
Knižka tu a knižka ta,
kto ich všetky poráta?
Poviem vám však, moji milí,
v knižnici sme súťažili.
Každá správna odpoveď,
získala nám bodov päť.
Nie je vôbec špatná vec,
do knižnice prísť zas späť.

KNIŽNICA

Keď som kráčal po ulici,
napadlo mi pri knižnici,
že by som si celkom rád,
išiel knihu požičať.
O chvíľu už v regáloch,
hrabal som sa v románoch.
Hľadal som aj z druhej strany,
dobrodružstvo, to ma baví!
Našiel som to, čo som chcel,
slávny autor Hemingway.
Domov som sa veľmi hnal,
knihu rýchlo prečítal.
Do knižnice pôjdem znovu,
požičiam si knihu novú.

Martin Sučák, 5.B

prachom a ja som bol zvedavý na meno na ňom. Dotkol som sa pomníka rukávom kostýmu, mysliac si, že utriem prach. Zrazu sme sa obaja začali prepadať do zeme hlbokou šachtou. „Pomoc!“ kričali sme obaja, no nikto nás nepočul. Zdalo sa, že šachta je nekonečná, keď zrazu sme padli do vody. Vyzerala ako močarisko, bola plná špiny a okolo boli stromy, z ktorých viseli liany. V diaľke sme videli breh, tak sme sa rozbehli za ním. Mysleli sme si, že to bola normálna voda, no nebola, lebo keď sme z nej vyšli, boli sme suchí. Na oranžovej oblohe bol vzaďu zámok. Mal šikmé veže, ktoré boli uprostred užšie, hore a dole širšie. Vyzeral temne, tak sme tam nechceli ísť, ale v tom začali z vody vychádzať ľudia so štíhlym telom a dyňami na hlave. V panike sme začali utekať k zámku. Cestou sme schytili kamene a začali ich hádzať do Dyniakov. Niekoľko zásahov ich na chvíľu omráčilo a my sme zatiaľ dobehli do zámku. Pri bráne bola páka. Ja ani Spooky sme netušili, načo je. „Radšej ju nebudeme zaťahovať, Dyniaci stačili,“ povedal som. Išli sme vopred a Spookymu sa páka zachytila o rifle. „Nié!“ zakričal som, keď aktivoval páku. Čakal som, že sa stane niečo zlé, no našťastie iba zavrel bránu. Nachádzali sme sa v dlhej tmavej chodbe, kde sme nič nevideli. Napadlo mi zapnúť baterku v mobile. Zapol som ju a všade naokolo začali lietieť netopiere. Na konci chodby bol portál. Nebolo kam inam ísť, tak sme pomaly a neisto pristupovali k portálu. Vstúpili sme doňho a pár sekúnd sme videli iba červené kruhy. Zjavili sme sa v jednej z veží. Pri stenách veže bolo točité schodisko. Malo vyše tisíc schodov. Nikde naokolo neboli žiadne dvere, tak sme museli ísť po schodoch. Schodisko sa zdalo byť nestabilné, tak som opatrne skúsil pevnosť schodu. Udržal ma, tak sme pokračovali. Čím vyššie sme boli, tým viac pavučín bolo okolo, hrubšie i tenšie. Vyše dvesto schodov sme zvládli. Stúpil som na ďalší schod a ten sa zlomil. Začal som rýchlo padať. Schmatol som lano z pavučiny a pevne sa zachytil. To ma zachránilo. Ak by som sa chytil o pár sekúnd neskôr, už by som ležal mŕtvy na zemi. Začal som sa na pavučine húpať, aby som mohol preskočiť na schod. O niekoľko minút sme sa konečne dostali na posledný schod a vtom sa ozval neznámy hlas a hovoril: „Táto pevnosť má iba jeden východ do normálneho sveta, v parku. Ak sa tam nedostanete do polnoci, ostanete tu navždy a príšery sa o vás už postarajú! Muhaha-haa!“

Pozrel som sa na hodinky. Bolo desať hodín, ako keby sme sa posunuli dopredu v čase. Pred nami boli tri chodby, každá išla do iného smeru. Dole, na začiatku schodiska, sme započuli čudný zvuk, otočili sme sa smerom k najväčšej pavučine. Tá sa hýbala zo strany na stranu. Napäto sme čakali, čo sa stane, keď zrazu na vrchole sa objavil pavúk asi trikrát väčší ako my dvaja dokopy. Rýchlo sme vbehli do chodby napravo. Na konci chodby bolo vidieť stromy. „Park! Vidím park!“ zakričal som Spookymu. Už nás od neho delilo pár metrov, lenže podlaha sa prepadla a my sme zapadli do miestnosti, čo vyzerala ako suterén. Predýchavali sme beh pred pavúkom. „Árg! Árg mozgy!“ ozvalo sa spoza regálov. „Počul si to?“ opýtal sa Spooky vystrašene. „Áno, znelo to ako ... zombíci!“ Obaja sme sa

začali vystrašene otáčať k regálu. Zombíci v tom momente zhodili regál a blížili sa k nám. Začali sme utekať úzkou chodbou, čo nám sily stačili. Objavili sme sa v miestnosti plnej nábytku. Rýchlo sme začali skriňami barikádovať vchod. Keďže zombíci boli pomalší, mali sme čas na riadnu barikádu. Zatiaľ, čo sa zombíci snažili márne prebojovať barikádou, ja som rýchlo vybehol na terasu. Bolo z nej vidieť obrovské bludisko z kríkov. Keď som sa lepšie zahľadel do diaľky, videl som park a v ňom portál. Obidvaja sme cítili, že to je portál, čo nás vráti späť do nášho sveta ľudí. Vbehli sme do bludiska a začali sme hľadať východ. Ostávalo deväť minút do polnoci a my sme stále blúdili. Uvidel som koniec bludiska, keď nás od portálu delilo niekoľko metrov a ostávalo nám pár minút do polnoci. Skočili sme smerom k portálu a keď nás delilo od portálu pár centimetrov, chytilo nás niečo za nohy. Otočili sme sa a zakričali sme: „Vlkodlak!“ Odbila polnoc a portál zmizol.

Ja a Spooky sme vedeli, že je koniec, tak sme sa rýchlo lúčili. Vlkodlaci vytašili drápy a začali otvárať ústa, aby nás zožrali. Moju tvár od vlkodlakových zubov delili centimetre, keď som zrazu započul zvuk môjho budíka a celý svet okolo mňa sa začal prepadať. O chvíľu sa prepadla zem aj podo mnou a Spookym. Padali sme do neznámej černoty.

„Bum!“ padol som, otvoril oči a ležal som na zemi v mojej izbe.

Budík ukazoval 1. novembra, 6:30 ráno. Vtedy som si uvedomil, že celý strašidelný deň bol iba sen. Popoludní po mňa prišiel Spooky a ako sme chodili k domom, vyrozprával som mu môj sen. Spooky mi povedal, že sa mu snívalo to isté. Je to divné a veru aj strašidelné.

VIANOCE

Vianoce sa blížia, sniežik sa ligoce,
anjelíky spievajú - budú Vianoce.
Budú sa spievať koledy na Vianoce,
kapor nám už vo vani šplechoce.

Postavíme stromček do izbičky,
ozdobíme jeho malé vetvičky.
Hviezdu na vrch položíme,
potom stromček rozsvietime.

Darčeky pod ním ležia,
deti po ne rýchlo bežia.
Darčeky krásne zabalené,
zlatou stuhou previazané.

*Daniela Wozniwodska, 4. A
ZŠ s MŠ K. Mahra 11, Trnava*

*Dávid Kollár 8. B
ZŠ, Ul. M. Gorkého 21, Trnava*

Kocainová

Jeden deň života

Vždy keď si ráno ľahnem,
na seba a mamu spadnem.
Obijim si šaty,
ucesim si zuby.
Nagelujem chĺpy,
a obliecim topánky.
Do školy donesim dúb,
po cesteujem mliečny zub.
Toto je pravý a milý fakt,
ma' hudobnej si vysvetlujme slovo fakt.

Autov: Michaela Kocainová
Ilustrátor: Vanessa Koffmanová
a Michaela Kocainová

Na obed som vypila desť koláčou,
rajeda som to pomarančovou šťavou.
Keď prídem domov,
račnem sa hrať s rybičkou.
Chýľala som sa prou,
či ma nepôjde vyvenčiť von.
Najlepšie je nakoniec,
kearvonil mesiac a dňa je koniec.

PÍSMENKÁ, ČO SA STALI SKORO NEPRIATELIA

Kde bolo, tam bolo, boli raz písmenká B a M, po ktorých sa píše mäkké i a aj tvrdé y. Volali ich obojaké. Každé ráno sa išli spolu umyť a rýchlo utekali von. Súťažili, kto je rýchlejší, bystrejší a ešte súťažili, kto má viac vybraných slov. Ale vždy vyhralo M. B bolo smutné, že nevyhralo, tak odišlo. M bolo tiež smutno, že je samo. Tak utekalo za B a ospravedlnilo sa, že už nie je namyslené.

„Ved' aj ty máš veľa slov, v ktorých sa píše y a dokonca viac ako ja, len sa ich deti všetky neučia. Ani moje sa neučia všetky. Je jedno, kto má viac vybraných slov. Dôležité je, že sme kamaráti.“ A B s ním súhlasilo.

*Samuel Libuša 4. A
ZŠ s MŠ K. Mahra 11, Trnava*

PÍSMENKO, KTORÉ CHCELO HIBERNOVAŤ

Nastala zima. M sa strašne rado šmýkalo. No v tom momente zistilo, že nikde nevidí žiadnu myš, ani nijaký hmyz. Išlo do knižnice a zistilo, že zvieratá cez zimu hibernujú. Tak M tiež chcelo hibernovať. Ľahlo si, ale sa mu to stále nedarilo. Tak zavolalo múdre R a to mu povedalo, že hibernujú len zvieratá. Žiadna neživá vec a už vôbec, za žiadnych okolností, písmeno. Len si to predstavte, aké by to bolo, keby sa počas zimy nemohlo používať niektoré písmeno. M pochopilo, že sa musí ešte veľa učiť, aby zmúdrelo. Vybralo sa na potulky, kde sa stále dozvedelo niečo nové.

*Samuel Libuša 4. A
ZŠ s MŠ K. Mahra 11, Trnava*

NAVŠTÍVILI NÁS

Foto: archív KJF v Trnave

JA NIČ, JA MUZIKANT

V posledný septembrový pondelok nám spríjemnil dopoludnie spisovateľ **Braňo Jobus**. Zúčastneným deťom i mnohým prekvapeným čitateľom v čitárni predstavil svoju literárnu ale i hudobnú tvorbu. Beseda sa niesla naozaj vo veľmi zábavnom duchu. Autor nám

porozprával o svojich obľúbených tepláčikoch (aké má napríklad aj Muflón Ancijáš a aké mal zhodou okolností aj jeden účastník) aj o svojej najnovšej knihe Ja nič, ja muzikant. Príbeh o červotočovi Chrumovi deti ocenili hlasným smiechom. Taktiež si Branko Jobus zaspomínal na svoje detstvo a deťom prezradil, kde berie inšpiráciu na svoju tvorbu. Autor je i uznávaným hudobníkom, a tak nám zaspieval pesničky o vodníkovi, o komisárovi Mrodgeovi či o muflónikovi Ancijášovi a dážďovke Milici. Na záver deťom popodpisoval záložky a rozlúčili sme sa s ním hlasným potleskom. Už teraz sa však tešíme na jeho ďalšie diela, ale hlavne na naše ďalšie stretnutie s ním v knižnici.

Čaruška Rem
Branko Jobus
vďaka
↓
Branko

Mgr. Miriam Danková
Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave

BÁSNIČKY Z PERAČNÍKA

27. októbra 2014 k nám z Turčianskej Štiavničky pricestoval jubilujúci ilustrátor, grafik a maliar **Ján Vrabc**. Tento deň bol naplnený nielen krásnymi ilustráciami, ale i pútavým rozprávaním hosťa, ktorý inšpiroval už množstvo detí, a to nielen na besedách. Potešil i oči najmenších čitateľov krásnymi rozprávkovými postavickami v knihách, leporelách, ale i v desiatkach spoločenských hier, ktoré počas svojho života vytvoril. Nezháľa ani teraz... Zatiaľ, čo deti čakali na vytúžené jesenné prázdniny, jeho čakala v tlačiarňi nová knižka.

*Mgr. Veronika Chorvatovičová
Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave*

Foto: archív KJF v Trnave

ČAROVNICA CHÝRNA

Až z Prešova k nám zavítala obľúbená spisovateľka **Gabriela Futová**. Podujatie zaujalo všetky vekové skupiny žiakov 1. stupňa základných škôl z Trnavy i blízkeho okolia, rovnako aj čitateľov v pobočkách Prednádražie a Tulipán.

Prváci zo ZŠ s MŠ Zavar si zapamätali:

- 📖 Gabika Futová je spisovateľka, je milá a dobre rozpráva, má 43 rokov a 2 deti
- 📖 Lenke Stúpalovej zo 4. A podpísala všetky knihy, ktoré si doniesla do knižnice vo veľkej farebnej taške (aj ju objala)
- 📖 niektoré napísala spolu so spisovateľom Romanom Bratom pre staršie deti, R. Brat texty písal pre chlapcov a G. Futová pre dievčatá (napr. knihu Chlapci spadli z višne a dievčatá z jahody)
- 📖 keď išla do prvej triedy, už vedela čítať, svojej mame napísala list a hodila jej ho do schránky. Jej mama sa listu veľmi potešila, hoci bol samá chyba.
- 📖 veľmi sa jej páčilo, keď jej mama písala na písacom stroji, ako to písanie ťukalo a už ako malé dievčatko sa rozhodla, že sa stane spisovateľkou
- 📖 aj teraz veľmi rada číta, vždy má rozčítaných niekoľko kníh a vozí si ich so sebou v aute, aby mala knihu vždy po ruke a aby mala stále čo čítať
- 📖 jej deti (Eliška a Maroš) veľmi nebavilo čítať knihy, ktoré píše ich mama. Teraz sú už takmer dospelí a čítajú knihy pre dospelých
- 📖 teraz práve píše knihu o detektívnom krúžku a detektívi, ktorý sa volá Očko

v Trnave sa zastavila
cestou z Rakúska

Lenka a Emka zahráli
scénku z knihy
Hľadám lepšiu mamu

Lenka dala pani
spisovateľke kyticu
a anjelika

všetci prváci
a niektorí štvrtáci si
kúpili knihu
od G.Futovej

má rada psíkov
a mačičky

aj naše prváčky si
teraz čítajú v aute
knihu Dokonalá Klára
a Nejdem a basta!

podpisovala knihy,
dávala autogramy

📖 knihu Psia škola kocúra Červenochvosta napísala podľa zážitkov s kocúrikom s oranžovým chvostom, ktorého týždeň varovala vo svojom byte

napísala 14 kníh
pre deti

📖 knihu Hľadáť si lepšiu mamu napísala tiež podľa seba: keď bola malá, pohádala sa so svojou mamou, zbalila si jedno tričko a odišla z domu hľadať si lepšiu mamu. Prišla však len k svojej k tete a tá ju vrátila späť domov. Aj spisovateľkin syn Maroš sa raz vybral hľadať si lepšiu mamu, tiež si niečo zbalil, ale rýchlo sa vrátil späť a povedal: „Prší, odídem inokedy“.

veľmi rada čítala
knihy, ako prvú knihu
prečítala knihu
Čin - Čin od Ludmily
Podjavorinskej

📖 aj knihu Štyri kosti pre Flipra napísala podľa seba. Keď mala deväť rokov, mala psíka Flipra. Ale po niekoľkých rokoch sa jej už nechcelo chodiť s ním na prechádzky, ani sa o neho starať, a tak jej mama Flipra darovala iným deťom.

keby vedela čarovať,
zrušila by všetky
choroby sveta a chcela
by, aby bolo všade
čisto a upratané

📖 knihu Nejdem a basta napísala pre prvákov, je o prváčke Evke, ktorá najprv nechcela chodiť do školy a basta! a potom zasa nechcela ísť zo školy domov a basta!

knihu Nezbĺzni sa,
mamička napísala
podľa toho, čo všetko
vyviedli deti
jej kamarátky

📖 knihy Gabriely Futovej sú preložené do nemčiny a maďarčiny a čítajú ich deti v Rakúsku aj v Maďarsku

📖 zistila, že v rôznych krajinách hovoria zvieratká rôznym jazykom, že nie všade na svete psíkovia štekajú: hav - hav ako u nás na Slovensku, alebo mačičky mňaukajú: mniau..., ale celkom ináč

📖 našej pani učiteľke sa neušla jedna kniha, a tak si ju išla kúpiť do kníhkupectva v Trnave. Ale nekúpila nič, nemali totiž vôbec žiadnu knihu od Gabriely Futovej!!!

📖 Martinka si priniesla vlčiu čiapku a zahrála prváčku Evku, ktorá nechcela chodiť do školy

📖 kúpili sme aj veľa kníh Štyri kosti pre Flipra do žiackej knižnice

*spoločná práca prvákov ZŠ s MŠ Zavar
spísala ich pani učiteľka Mgr. Eva Haršányiová*

Gabriela Futová nám dlho hovorila dosť vecí, dávali sme jej otázky. Ja som sa nepýtal nič, ale ostatní sa pýtali veľa, napríklad: aké knihy číta, koľko ich prečítala... A Ema sa pýtala, že koľko má rokov, aj keď pani učiteľka jej hovorila, že sa to nemá pýtať.

A teraz niečo o nej : Meno: Gabriela Futová

Kde býva: v Prešove

Práca: knihovnička

Koľko má rokov: 43

Iné: blondína, má také okuliare ako ja

Bolo to super!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

*Ondrej Veig
ZŠ s MŠ Zavar*

Foto: archív KJF v Trnave

Gabriela Futová má 43 rokov. Je to veľmi dobrá spisovateľka. Lenka a Emka hrali divadielko a Miško Šulko hral scénu s prváčkou Martinkou. Gabriela Futová nám hovorila, ako písala svoje knihy. Kníh napísala 14 normálnych a 2 nenormálne. Bolo to veľmi pekné a páčilo sa mi to. Veľmi som bola šťastná. Kúpila som si knihu Lepší otec v hrsti ako kamoš na streche. Lebo sa mi to veľmi páči.

*Natália Bartovičová
ZŠ s MŠ Zavar*

Stretli sme sa so spisovateľkou Gabrielou Futovou. Mojej spolužiačke Lenke Stúpalovej sa splnil sen a niektorým z nás tiež. Kúpil som si od nej knihu: Nezblázni sa, mamička. Stalo sa to v Knižnici Juraja Fándlyho v Trnave. Bol

to veľký zážitok.

Zapamätal som si: jej syn sa volá Maroš a dcéra Eliška. Jej syn má 16 rokov a jej dcéra 18. Býva v Prešove. Je knihovnička. A má 43 rokov. Keď bola štvrtáčka, mala psa Flipra. Napísala podľa neho knihu Štyri kosti pre Flipra. Spolu napísala 14 kníh pravých a 2 nepravé. Bolo tam veľmi dobré!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Je to veľmi dobrá spisovateľka.

A napísala knihu Brata musíš poslúchať, ale toho môjho brata nebudem poslúchať !!!
BOLO TO SUPER!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Čaruška

Ďakujem za prenos kníh
doma

Čaromica dýma

Georgina Fuder

Lukáško Švikruha
ZŠ s MŠ Zavar

O PRINCI ČEKANKOVI

11. novembra 2014 o 11.00 hodine sa plná čítareň zvedavých detí započúvala do vtipnej rozprávky O princovi Čekankovi od autora Patrika Ouředníka. V spolupráci s Českým centrom v Bratislave sa mladí herci **Pavel Oubram** a **Tomáš Drápela** vydali na miniturné po Slovensku. Naša knižnica Juraja Fándlyho v Trnave bola ich strednou zastávkou. Podujatie sa uskutočnilo v rámci projektu scénického čítania Listovani. Akoby šibnutím čarovného prútika sa tak z Pavla stal princ a z Tomáša jeho verný priateľ kôň. A tak sme sa s nimi vybrali na cestu za princeznou. Putovanie bolo dobrodružné, vtipné a naozaj zaujímavé. Stretli sme veľa neo-byčajných bytostí, napríklad lúpežníkov, ktorí vylúpili cukráreň, žirafu menom Teta Beta, sediacu na strome, čarodějnicu Pucnohu i kapra rozprávajúceho vtipy. Nechýbali ani obľúbené zvieratká: medveď Bloumal, lišiak Zrzek, zajac Kuba Karklák, krtko Vilém, veвериčka Janinka či sova. Všetky tieto roz-

Foto: archív KJF v Trnave

právkové postavičky nás pobavili a vôbec nám neprekážalo, že rozprávka bola v českom a nie v našom materinskom jazyku. Deti jej porozumeli a pri odchode z knižnice o nej veselo debatovali.

*Mgr. Veronika Chorvatovičová
Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave*

DAMIANOVA RIEKA

Koncom novembra sme v knižnici privítali vzácneho hosťa z Bratislavy. Spisovateľ a výtvarník **Daniel Pastirčák** prišiel deťom porozprávať o svojej literárnej aj výtvarnej tvorbe. Prvá beseda sa konala v oddelení pre deti. Žiakov 3. ročníkov zaujala okrem tvorby aj spomienka na 17. november 1989, ktorého 25. výročie sme si tento rok pripomenuli. Deti prekvapilo, že niekoho len tak prepustili zo školy, keď chcel namaľovať či napísať niečo, čo sa v tom čase veru nemohlo. Autor porozprával aj o svojej najnovšej knihe pre deti *O kresbe, čo ožila*. Možno niekoho poteší ako darček pod stromček. Všetkých účastníkov náš hosť potešil autogramom s venovaním na záložkách, ktoré pripravila knižnica.

*Mgr. Veronika Chorvatovičová
Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave*

Foto: archív KJF v Trnave

JAKÁ JEZ PAMENJA - HLAVA JEZ PAMÄTI.
ČO BULO, HINALEO, UŽ MÄT NEZOVHETI.
ČITITE A PÍSATE, VRAČIATE JA K SEBE,
MHO KRAJINOU LUDÍ TUKITE PEČNE NURSE.
Daniel Pastirčák

Z PODUJATÍ

PRÁZDNI NOVÝ SUPERKLUB 2014

22. ročník Prázdninového superklubu priniesol tému „Nájdené a zužitkované“. Počas celých prázdnin sme spolu s deťmi odkladali vrchnáčky z plastových fľaš. Začínali sme počtom 3 tisíc a ich počet sa zvyšoval a zvyšoval. Mali sme dosť materiálu na výrobu korytnáčiek i rôznofarebných obrazcov, ktoré už zdobia naše oddelenie. Hoci prázdniny už skončili, my so zbieraním vrchnákov nekončíme. Naši čitatelia sa už venujú školským povinnostiam, ale zbieraním vrchnáčikov môžu pomáhať. 25 kilogramov sme už odovzdali Samkovi a jeho mamičke. Ich odovzdaním získajú peňažné prostriedky pre Samka, aby mohol absolvovať liečebný pobyt, ktorý mu môže pomôcť postaviť sa na vlastné nohy.

Slávnostné záverečné stretnutie superklubákov sa opäť nezaobišlo bez torty. Veľká otvorená kniha nebola pripravená na čítanie, ale na zjedenie. Skôr, ako sme sa s chuťou do nej pustili, odmenili sme šesť najaktívnejších detí, ktoré nechýbali ani na jednom stretnutí. Všetci si z rúk pani riaditeľky knižnice Mgr. Lívie Kolekovej hrdou prevzali diplom, knihu a, samozrejme, superklubové tričko, ktoré si na seba hneď obliekli. Mali tú česť sfúknuť 22 sviečok na torte spolu s ďalšími odmenenými kamarátmi. No ceny sa ušli tento raz všetkým. Po rozkrájaní torty

Foto: archív KJF v Trnave

nasledovalo veľké súťaženie a každý odchádzal s novým perom, či inými školskými potrebami.

Pre zaujímavosť môžeme prezradiť, že tento rok nás navštívilo 90 detí z 32 rôznych miest i obcí Slovenska, ba i zo zahraničia. Danae z Nemecka, dvaja súrodenci z Česka, traja súrodenci z ďalekej Ameriky, priamo z Dallasu. Celkovo to bolo úctyhodných 900 účastníkov, čo priemerne vychádza rovných 100 účastníkov na jednom podujatí. Navštívilo nás 10 vzácných hostí – spisovateľky Eva Kopúnková, Gabriela Spustová, Oľga Kohútiková, Danuša Dragulová – Faktorová, Miroslava Varáčková, ilustrátorka Oksana Lukomska, filatelista Ján Mička, spevák Bystrík, potápač Jaroslav Blaško a „všešikovná“ mladá mamička Lucia Pestúnová.

*Mgr. Veronika Chorvatovičová
Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave*

MALÉ JUBILEUM

V októbri sa zišli v knižnici – v pobočke Tulipán - ZŠ Ul. M. Gorkého 21, vzácní hostia. Spoločne s čitateľmi si pripomenuli význam spolupráce školy a knižnice. Vyberáme z príhovoru moderátoriek, s ktorým im pomohla pani učiteľka Mgr. Petronela Gáborová:

Sú ako dve kamarátky, ktoré sa vzájomne dopĺňajú a pomáhajú si. Poskytujú informácie, vzdelávajú, rozvíjajú čitateľskú gramotnosť žiakov, vytvárajú priestor na zmysluplné využitie voľného času. Poskytujú služby všetkým rovnako, bez ohľadu na rasu, pohlavie, náboženstvo, národnosť či jazyk. Naša knižnica, ktorá je pobočkou krajskej Knižnice Juraja Fándlyho v Trnave, má 10. výročie, odkedy sa presťahovala do našej školy. Čo pre nás žiakov znamená? Veľmi veľa. Je súčasťou nášho školského i mimoškolského vzdelávania. Poskytuje nám poznatky pre správny duševný i telesný vývoj. Je to miesto, kde prežívame príjemné chvíle v spoločnosti kníh odborného, náučného, populárneho i beletristického charakteru. Krásna literatúra nám umožňuje prežívať emócie s hrdinami rozprávok, poviedok či románov. Vždy sa tešíme na vyučovacie hodiny slovenského jazyka a literatúry, ale aj prírodovedných predmetov, ktoré sa uskutočňujú v knižnici. Je to pre nás mimoriadny zážitok. Zaujímajú nás aj kultúrno-spoločenské podujatia, ktoré organizuje knižnica i naše pani učiteľky. Napríklad: stretnutia, besedy, diskusie so spisovateľmi, súťaže o najlepšieho čitateľa, Noc s Andersenom - keď sme v knižnici aj počas noci, interview s významnými osobnosťami, besedy o prečítaných knihách a podobne.

Informačné technológie v súčasnosti ponúkajú veľa možností získavať informácie, čítať knihy prostredníctvom tabletov, ifonov, ipodov. Stretnúť sa však s priateľmi

Foto: archív KJF v Trnave

V knižnici sa cítíme príjemne a dobre. Stretávame sa tu s milou pani knihovničkou, ktorá vždy poradí a pomôže pri výbere knihy.

Dnešný deň je oslavou spolupráce školy a knižnice. Aristoteles povedal: „Pravá múdrosť a bohatý duchovný svet je v šťastí okrasou a v nešťastí oporou.“ Ďakujeme za ochotu vzdelávať nás, rozvíjať naše myslenie, zúšľachťovať náš duchovný svet, aby to bolo pre nás okrasou i oporou. Ďakujeme, že nás vediete k spoznávaní skutočných ľudských osobností, ktoré sú súkromné a pritom veľké svojou múdrosťou, zručnosťou, šikovnosťou, ktorých zdobí skromnosť, pokora a добрota.

ÚLIK VEDOMOSTÍ

Súťaž pre deti do 15 rokov o najkrajší výtvarný návrh pri príležitosti 100 rokov budovy knižnice a 145. výročia narodenia staviteľa Milana Michala Harminca vyhlásila Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave koncom roka 2013. Deti sa mohli do súťaže zapojiť počas celého školského roka. Tak sa nám nazbieralo 63 výtvarných prác. Môžeme povedať, že až na pár výnimiek, to boli práce detí zo Základnej umeleckej školy na Mozartovej ulici v Trnave. Dňa 30. júla 2014 vybrala porota v zložení: Mgr. Ján Mička - filatelista, Oksana Lukomska- grafička, ilustrátorka a pracovníčky oddelenia pre deti do užšieho výberu práce týchto súťažiacich:

Šimon Jakubčík, 10 r.
Barbora Jurčová, 14 r.
Júlia Beťková, 11 r.
Timea Michalčíková, 14 r.
Ema Šipková, 13 r.

Vítaný návrh, autor Š. Jakubčík
 Foto: archív knižnice

Autorom víťazného návrhu je **Šimon Jakubčík**. Jeho dielo môžeme dnes obdivovať na poštovom lístku Slovenskej pošty. Inaugurácia poštového lístka s prítlačou – obrázkom Šimona Jakubčíka a pečiatkou s obrázkom úľa – reliéfu, ktorý nájdete vo vestibule knižnice, sa uskutočnila 7. októbra 2014. Touto malou

slávnosťou sme si pripomenuli 100 rokov od postavenia budovy, v ktorej sídli naša knižnica a 145. výročie narodenia jej architekta a staviteľa Michala Milana Harminca.

*Tomáš Drucker, gen. riad. Slovenskej pošty, a. s.
a Šimon Jakubčík
Foto: archív KJF v Trnave*

*Benjamína Jakubáčová
Knižnica Juraja Fándlyho
v Trnave*

KRÚŽOK MLADÝCH FILATELISTOV

Naši čitatelia a mladí filatelisti po celý rok usilovne zbierali, spoznávali a skúmali poštové známky. Aj tento rok nás reprezentovali na celoslovenskom kole Filatelickej olympiády v Beluškých Slatinách. Nezháľali ani počas letných prázdnin a z medzinárodnej filatelickej výstavy Galafila 2014 si priniesli pekné ocenenia:

Erik Mikláš s exponátom **Psy a mačky** získal striebornú medailu.

Michal Šulko s exponátom **Vesmír** získal striebornú medailu.

Radomír Jaček s exponátom **Športujeme pre zdravie** získal bronzovú medailu.

Alexandra Bilčíková s exponátom **Pes - najlepší priateľ človeka** bronzovú medailu.

Všetkým srdečne blahoželáme!

*Mgr. Veronika Chorvatovičová
Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave*

PRIPRAVUJEME V ROKU 2015

**KNIHA A EŠTE
TROCHU VIAC**
Séria besied so spisovateľmi
a ilustrátormi

**LES UKRYTÝ
V KNIHE**
Stretnutia detí s lesnými
pedagógmi

ČÍTAJME SI... 2015
Pokus o prekonanie
slovenského rekordu
o Najpočetnejší čitateľský
maratón

NOC S ANDERSENOM
27. – 28. 3. 2015

**KLUB MLADÝCH
FILATELISTOV**

**PRÁZDNINOVÝ
SUPERKLUB 2015**
Téma: Dedičstvo
našich predkov

**ZAŽEŇ NUDU
SPOLU S NAMI –
ZÁBAVNÝMI
SÚŤAŽAMI**
2. 3. – 6. 3. 2015

**VIANOČNÉ KOLEDY
A VINŠE**
Hudobno-slovné
pásma

**ADVENT
V KNIŽNICI**
Čítanie a tvorivé dielne

**SLOVENSKO
OČAMI DETÍ**
Súťaž vo vlastnej
literárnej tvorbe
k 200. výročiu narodenia
Ludovíta Štúra

OBSAH

PRÍHOVOR - Eva Kopúnková: Silvester v knižnici	1
Z TVORIVEJ DIELNE	2
NAVŠTÍVILI NÁS	8
Ja nič, ja muzikant	8
Básničky z peračnika	9
Čarovnica chýrna	10
O princí Čekankovi	13
Damianova rieka	14
Z PODUJATÍ	15
PRIPRAVUJEME V ROKU 2015	19
OBSAH	20

Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave
Rázusova 1
918 20 Trnava
Telefón/fax: 033/55 11 782
Zákaznícka linka: 033/55 13 896
Ei. adresa: kniznica@kniznicatrnava.sk
www.kniznicatrnava.sk

Čaruška. Časopis mladých čitateľov. Č. 2/2014. Roč. 19. Grafický návrh obálky: Oksana Lukomska

Foto: archív KJF

Redakčná rada: V. Chorvatovičová, L. Karabová, A. Beňová

Zodp. redaktor: Benjamína Jakubáčová

Vydala: Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave 2014, IČO 00 182 826

Vychádza: 2x ročne

Dátum vydania: december 2014, dostupné na: www.kniznicatrnava.sk

Zriaďovateľ: Trnavský samosprávny kraj

Registrácia: MK SR pod č. EV3656/09

ISSN 1339-5041